

ΘΕΜΑ - Οι εθελοντές που "διαβάζουν" τα παιδιά των μεταναστών

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΓΥΡΩ ΜΠΟΖΩΝΗ

Σε μια μονοκατοικία στο Γκάζι, κάθε απόγευμα, το Κέντρο σφύζει από ζωή. Μαθηματικά, γλώσσα αλλά και θεατρικό παιχνίδι, μουσική και ένα μάθημα γιόγκα που μόλις έχει τελειώσει... Φωτό: Πάρις Ταβιτιάν/ LIFO

Η Μελτέμ και εκατοντάδες άλλα παιδιά, κυρίως μουσουλμάνων της Θράκης και μεταναστών που μένουν στο Γκάζι, ήταν αυτά που ενέπνευσαν το 1996 τη Μάτα και τον Κώστα Βαρλά να προσφέρουν αφιλοκερδώς και ανιδιοτελώς ενισχυτική διδασκαλία σε παιδιά μουσουλμάνων και μεταναστών της περιοχής, κάνοντας αρχικά μαθήματα σε καφενεία, παγκάκια και σπίτια.

Είναι αυτά που εξακολουθούν να εμπνέουν σταθερά μέχρι σήμερα και τους 140 εθελοντές που φτάνουν στους Δρόμους Ζωής για να κάνουν μαθήματα στα 100 παιδιά των διαπολιτισμικών σχολείων της περιοχής, δημιουργώντας παράλληλα ένα εξωσχολικό στέκι, έναν πόλο σταθερότητας και ασφάλειας.

Εκεί, στους Δρόμους Ζωής, υπάρχει ένα στοίχημα που κερδίζουν κάθε χρόνο, όταν φτάνουν όλο και περισσότερα παιδιά που ονειρεύονται μια καλύτερη μοίρα. Και είναι ένα στοίχημα κερδισμένο. Είναι οι «σημαντικοί άλλοι» της ζωής αυτών των παιδιών.

Σε μια μονοκατοικία στο Γκάζι, κάθε απόγευμα, το Κέντρο σφύζει από ζωή. Μαθηματικά, γλώσσα αλλά και θεατρικό παιχνίδι, μουσική και ένα μάθημα γιόγκα που μόλις έχει τελειώσει. Μια παρέα εφήβων δίνει ένα ραντεβού στο Κέντρο για μια

δράση που ετοιμάζουν. Στο ισόγειο, σε μια κουζίνα γεμάτη ζωγραφιές, χρώματα και υλικά χειροτεχνίας, ο Κώστας Βαρλάς και μία από τις παλαιότερες εθελόντριες, η Λία Μαραυγάκη, ετοιμάζουν το πρόγραμμα της επόμενης εβδομάδας.

Η απάντηση του Κώστα Βαρλά στο πώς σκέφτηκαν να κάνουν το Κέντρο είναι αφοπλιστικά απλή: «Θέλαμε πάντα να κάνουμε κάτι για τους γύρω μας». Από φίλους τους έμαθαν για το διαπολιτισμικό σχολείο της περιοχής και άρχισαν να γυρίζουν στο Γκάζι μπαίνοντας σε καφενεία και δημιουργώντας μια πρώτη επαφή με τους γονείς των παιδιών. «Η Μάτα έμπαινε σε καφενεία που πήγαιναν μόνο άντρες. Κάποια στιγμή πείστηκαν. Εκεί αρχίσαμε τα μαθήματα, στα καφενεία. Στη συνέχεια κάποιοι άνοιξαν τα σπίτια τους. Χτίσαμε σιγά-σιγά σχέσεις εμπιστοσύνης με όλο τον σεβασμό στην αξιοπρέπεια και στη διαφορετικότητα αυτών των ανθρώπων. Σταδιακά άρχισαν και εκείνοι να καταλαβαίνουν ότι δεν πρόκειται για ένα απέραντο φροντιστήριο αλλά για ένα μέρος που μπορεί να κάνει τα παιδιά πιο δημιουργικούς ανθρώπους. Από τότε έχουμε μια σταθερή επαφή με τις οικογένειες των παιδιών που συμμετέχουν στις δραστηριότητες του Κέντρου. Έτσι βοηθάμε πιο αποτελεσματικά τα παιδιά και δημιουργούμε έναν χώρο κατανόησης κι εμπιστοσύνης για εκείνους που οι συνθήκες ή ακόμα και οι προσωπικές τους επιλογές τους οδήγησαν στην περιθωριοποίηση. Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να παρέχουμε στήριξη σε οικογένειες που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά, κοινωνικά και άλλα προβλήματα».

Μια παρέα εφήβων δίνει ένα ραντεβού στο Κέντρο για μια δράση που ετοιμάζουν. Στο ισόγειο, σε μια κουζίνα γεμάτη ζωγραφιές, χρώματα και υλικά χειροτεχνίας, ο Κώστας Βαρλάς και μία από τις παλαιότερες εθελόντριες, η Λία Μαραυγάκη, ετοιμάζουν το πρόγραμμα της επόμενης εβδομάδας... Φωτό: Πάρις Ταβιτιάν/ LIFO

Οι πρώτες φουρνιές παιδιών δεν εγκατέλειψαν ποτέ το Κέντρο και ακολούθησαν και οι επόμενες. Το στοίχημα που κερδίζεται κάθε φορά είναι να μην εγκαταλείψει ένα παιδί το σχολείο. Να του δημιουργηθεί η ανάγκη της ένταξης στην κοινωνία μέσα από τη μόρφωση και την καλλιέργεια των δεξιοτήτων του. Οι παλιοί μαθητές επιστρέφουν κάποιες φορές ως εθελοντές αλλά και ως φίλοι στο μέρος όπου πέρασαν τα παιδικά τους χρόνια. Και υπάρχουν παιδιά που είναι εκεί από την Α' Δημοτικού και θέλουν να προχωρήσουν να πάνε γυμνάσιο και λύκειο ή να μπουν στα ΤΕΙ και

στα πανεπιστήμια. Στους Δρόμους Ζωής λάμπουν από υπερηφάνεια για τους μαθητές που τα κατάφεραν να φτάσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι πρώτες φουρνιές παιδιών δεν εγκατέλειψαν ποτέ το Κέντρο και ακολούθησαν και οι επόμενες. Το στοίχημα που κερδίζεται κάθε φορά είναι να μην εγκαταλείψει ένα παιδί το σχολείο... Φωτό: Πάρις Ταβιτιάν/ LIFO

Από το 2010 λειτουργεί το πρόγραμμα «Φροντίδα» που παρέχει ανά δύο εβδομάδες τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης σε οικογένειες που βρίσκονται στα όρια της φτώχειας. Τα τρόφιμα συλλέγονται από δωρεές μελών και φίλων των Δρόμων Ζωής και αποθηκεύονται προσωρινά στο κέντρο επικοινωνίας μέχρι τη διανομή τους.

Οι Δρόμοι Ζωής δρουν συμβουλευτικά σε ώρες ανάγκης, κατευθύνοντας τις οικογένειες σε κοινωνικές υπηρεσίες που θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν πιο αποτελεσματικά, συνεργαζόμενοι με εθελοντικές οργανώσεις παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και οργανώνοντας επιμορφωτικά σεμινάρια σχετικά με θέματα υγιεινής, πρόληψης και διατροφής.

Οι Δρόμοι Ζωής δρουν συμβουλευτικά σε ώρες ανάγκης, κατευθύνοντας τις οικογένειες σε κοινωνικές υπηρεσίες που θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν πιο αποτελεσματικά, συνεργαζόμενοι με εθελοντικές οργανώσεις παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και οργανώνοντας επιμορφωτικά σεμινάρια σχετικά με θέματα υγιεινής, πρόληψης και διατροφής... Φωτό: Πάρις Ταβιτιάν/ LIFO

Στους Δρόμους Ζωής δεν τέθηκε ποτέ θέμα βιωσιμότητας του Κέντρου. Όπως δεν τέθηκε ποτέ και το ζήτημα να επιχορηγηθούν από την πολιτεία. Το 2001 βραβεύτηκαν από την Κίνηση Πολιτών με το βραβείο «Νησίδες Ποιότητας Συλλογικής Δράσης».

Θέλαμε πάντα να κάνουμε κάτι για τους γύρω μας... Φωτό: Πάρις Ταβιτιάν/ LIFO

Από το 2000, που στήθηκε η Αστική Μη Κερδοσκοπική και άρχισε να λειτουργεί το Κέντρο με τα πρώτα 40 παιδιά που έφτασαν για το απογευματινό τους διάβασμα, οι ιδρυτές τους έχουν βασιστεί σε ιδιωτικούς πόρους, στην ενίσχυση από φίλους, ενώ το ενοίκιο και τα λειτουργικά έξοδα προέρχονται αποκλειστικά από το ετήσιο μπαζάρ που γίνεται κάθε χρόνο πριν από τα Χριστούγεννα και περιλαμβάνει μια απίστευτη ποικιλία από νοστιμιές και γλυκίσματα, χειροποίητα κοσμήματα, στολίδια, χριστουγεννιάτικα δώρα και προσεγμένα αντικείμενα «δεύτερο χέρι».

«Υπάρχουν περίοδοι που ζοριστήκαμε, αλλά πάντα τα καταφέρνουμε στο τέλος» μας λέει χαμογελαστά ο Κώστας Βαρλάς.

Υπάρχουν περίοδοι που ζοριστήκαμε, αλλά πάντα τα καταφέρνουμε στο τέλος...
Φωτό: Πάρις Ταβιτιάν/ LIFO

Εκεί, στους Δρόμους Ζωής, υπάρχει ένα στοίχημα που κερδίζουν κάθε χρόνο, όταν φτάνουν όλο και περισσότερα παιδιά που ονειρεύονται μια καλύτερη μοίρα. Και είναι ένα στοίχημα κερδισμένο. Είναι οι «σημαντικοί άλλοι» της ζωής αυτών των παιδιών.

INFO

www.dromoi-zois.gr